

Forfatter: Hagerup, Edvard Eilersen

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1828-04-22)

Citation: Hagerup, Edvard Eilersen: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Hagerup, Edvard Eilersen (1828-04-22)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 361. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000168.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Christiania 22 April 1828.

Omstændighederne ved min Hidreise ere Dig. naar Du faaer dette, formodentlig saa vel bekjendte. at jeg ikke behøver her at melde Noget derom. Veir og Vind var os vistnok imod. men jeg har altid staaet i den Formening, at den sande Nytte af Dampfarten var. at man kunde være ude og komme frem i saadant Veir. som det vi havde. Frem kom vi rigtignok og uden mindste Skade paa Skib eller Maskine. men først 2 Dage efter den bestemte Tid. hvilket satte Folk i stor Skræk og foranledigede allehaande Rygter om Uheld, der skulde være os tilstødte. Man kan nu logge saalænge man vil. men at Oscar gjør 8½ a 9 Miil i Vagten. det faar man mig dog ikke til at tro. — — — — — Kongens Tale faaer Du ogsaa at see med denne Post. samt en Beretning om Rigets Tilstand, som de herværende Raader ikke vidste et Ord om. førend den kom. Talen skulde, efter udtrykkelig Ordre, ikke forevises Storthings Præsidenten. fordi der ei skulde svares paa den. eller rettere paa de lidet passende Stikpiller den tildeels indeholder, men da Wedel foreløbigen underrettede Thinget om. at han under disse Omstændigheder ikke kunde fremføre andet end: Gud bevare Kongen etc., glemte ikke Borchsenius at reservere Thingets Ret til at svare i en underdanigst Adresse, om saadant skulde agtes sornødent. naar man havde faaet Talen at høre. Der var vist adskilligt at svare paa den. men jeg anseer det dog for rettest at tie, og jeg haaber, at de fleste af Thinget ville være af den samme Mening, ligesom der synes at være Haab om en mere moderat Fremgangsmaades. 362denne Gang, hvilket just var at ønske. Selv Schulz taler høit om Nødvendigheden af et klogt Maadehold, og jeg vilde før have troet, at en Blaamand kunde have forandret sin Hud, end at han skulde komme til at tale slige Ord. — Om Toldinspektoratet har Mofeldt intet meldt Dig, fordi han intet veed. Han havde bedet Due paaskynde, at Sagen kunde blive afgjort inden Kongens Komme hid, men efter den Tid har han ikke hørt et Ord derom. Besynderligt er det, at uagtet Kongen skal være reist fra Stockholm, veed dog Ingen, naar han vil indtræffe her. Vil han os ikke andet, end hvad Talen antyder, saa var det dog virkelig ikke et overordentligt Storthing værd, men saa haaber jeg og, at det snart skal faa Ende. — — — — —